

BUREAU EN REDACTIE :  
Drukkerij COLLE  
— (Naam: Maatsch.)  
TONGEREN  
Postbus 1000  
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 9.50 per jaar,  
vooraf betaalbaar.  
20 centiem het nummer.

# DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDIGINGEN.  
Prijs per regel  
Tusschen Allerlei- in Provincie fr. 0.50  
nieuws fr. 1.00  
Vonnissen en doodberichten fr. 2.00  
Kleine Aankondigingen :  
van 1 tot 4 regels fr. 1.50  
Elke regel meer fr. 0.25  
Voor meer dan één inlassing prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

## « De Postrijder » van heden verschijnt op 8 bladzijden.

TONGEREN, 13 Februari 1926.

De personen die hun abonnement aan de « Postrijder » voor het jaar 1926 nog niet betaald hebben, zijn verzocht ons het bedrag erin te laten toekomen, zoo niet zal hun abonnement door de post een kwantje aan boden worden, met verhooring van fr. 50 voor kosten van inbrenging.

## CARNAVAL.

De carnavaldagen zijn wederom aangebroken.

In de stad en in dorp geven die dagen een beeld van allerlei feestelijkheden : bloettoetsen, gekke maskerden en eren, dikwijls losbandige uitpatting van al of heel dronken heden, die verkleed de straten loopen, grove dubbelzinnigheden uitkramen en geue luiden zinnen.

Hoelang « Sire Carnaval » reeds den chepter zwagt valt moeilijk te bepalen. Zijn oorsprong zal wellicht te zoeken zijn in de strenge vastenverorrening welc vroeger in zwang was. Dank eus na !

De gansche vasten door, was het loen eriden vleesch en eieren te eten, en en- vroederen, die niet altijd « aeligen » varen, vonden het « monacielijk », voor- leer zoo'n strenge boevenaangenaem in te gaan, zien te goed te doen aan eten en drinken, en ook aan vermaak.

« Vette dagen » zeggen de ranschen en waarlijk, een dinstag voor Assenwoens- lag, werd niet vette kalle — of den os — geslacht, de koningste vleeschsoetels kwamen bij een rijke, dien avond en dinsten als t'indagant suig, weerkloen te creet : Carne vale ! vleesch, vaawel !

Uit dien verlasteren kreet, ontstond de benaming Carnavaal.

Dit « vette maal » werd vooreerst in den « amieliken » geveerd. Later, in den boestij- ker rederyerskamer, rante ook het gila- lichen maaltijd in, dan werd ene vertoon- gingen gegeven en t'gebeurde dat de « boer- te » of « sateren » een spelsamen was die langs de straat gespeeld werd.

Was het om dit ongekend — dus onge- straft — te kunnen doen, of was het en- loom van de « Saturnalen » der Romeinen na te volgen dat het masker, omstreeks de XIV eeuw, in onze streken in gebruik kwam ?

In alle geval smidsten heet het mas- ker, op de carnavaldagen burgerrecht ver- kregen en van dit recht, moet en rier misbruik gemaakt om, ongestraft, onbe- baarheid en volkslijding uit te kramen.

Ook de « vette maaltijd » van vroeger, nietgeenstaande de milde verzachting van de vasten, is in oere gebleven. Niet al- tijd is het een vleeschmaal, ons Vlaamse volk schijnt zelfs den voorkeur te geven aan het rijzende deeg : in den Jaanpenden kook of de krakende wafel. In Vlaanderen en in t'Antwerpsche moest de koecken- den zoondag dienst doen dat onze vade- ren een spreekwoord op gemaakt had- den :

« Hij heeft het zoo lastig als de koeke- pan op vastenavond », word algemeen ge- zegd van iemand die het druk hat. In Lim- burg, kregen de ol'koecken en de smoute- bollen den voorkeur, en in t' Hagel- land

bakte men groote taarten of vlaaien. Maar overal, op de ene of andere wijze, werd in familie gefeest, en wie te arm was om een feestmaal in te richten, nam der korf in de hand, den « romelpot » onder den arm, en bij t'geborn van dit « muzikalen » zong onder t' venster van den feestenden burger :

« Hier woont ook ne rijke man  
Die ons ook wa geven kan...  
En wee degeno die niet gaf ; ook son- der masker wist, de bedelaar hem te ros- kamen :

« Er is een spleetje in de deur,  
Er hangt ne zak met zontelen veur  
Ieder zemet is een luis.

Er woont een gierigbeest in huis !  
Andere t'iden, andere zeden ! Nu, bij den eenzamen haard zit dikwijls ene moe- der te weenen, maar de dankevol is prop- senvol tot laat in den nacht, neen, tot in den morgen als ons reeds de Kerk het vernemen : « Gij zijt stief en tot stof zult gij teruggaan » toeroept !

Voorzeker, niet alles was in den « goei- en » ouden tijd » goed te keuren. Maar wat we van den Carnavaal onzer voorouders mochten navolgen, is het huistelijke feestje. Daar waar de koeckenpan dien avond vriendelijk sissen zal, daar waar de kinde- ren — misschien in grootmoeders plooi- gekuld — een vrolijk liedje zingen en om vader en moeder, al eens een ronddans- liden, daar zal het gezellig zijn, daar zal de verkwijnende familie, est herleven, daar zullen ook de groote kinderen gaarne verblijven.

Daarom, leve de vastenavond koeckenpan !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Wat zal het mooi zijn, het kindje, uw kindje dat morgen er in rusen zal, met zijne roze voeten... zijn pakje in de handjes... zijne nemelboven oogjes... heel wat kleine wizen gesnepen door God, die zijn zachte uitloos in zijne hemelische last- waarden !

Gij, aan wien men zelf het leven schonk, gij weigert het leven voort te zetten.

Gij vader....  
Gij vrouw.... gij moeder, waarvan het kind het levensdoel is... gij aanschouw mij blanke mooie wieg, die u zoo vriendelijk toelicht, die u smeekt, die u bidt... en ge- zegt me « Uw plaats is op zolder » !

Op zolder ! Want ik heb een kind, ik heb twee kinderen, en ik wil beslist geen an- derzucht !... Soms zelfs wilt ge er geene !

Maar hebt ge dan nooit uw geweten on- derzucht ?... Hebt ge dan nooit nagedacht op hetgeen ge misdoet ? Vrouw, luister, ik ga het u zeggen : Gij verkringt het werk van God... Hij vroeg u hem in zijn scheppingswerk te helpen, en ge weigert !

Gij vrouw, ge kondet worden de moeder, en ge zijt... hetgeen ik niet schrijven darf.

En kwaamt gij alleen, en uw huiskring alleen maar in t'gedrang, dan was het nog maar een kleine ramp, maar helaas, ge trekt op uw land de woede van God die niet dulden kan dat ge het leven bespelt, en het menschenras doet uitsterven !

Maar voor schrik ge terug ?

Vreest ge soms niet te kunnen leven ?... Maar blik dan vertrouwd naar de vogel- ken des hemels ! Ik zag nooit een familie van tien kinderen vergaan, maar met be- zierden tot ge de kinderloze huishoudens die hun ikzicht en nuttelos leven ontbe- ken te midden der algemeene verachting...

Maar, erken dan toch uw dwaling !

Loop naar den zolder toe, en draagt tijl, blank wiegje, terug naar beneden !

Bici ving de witte rokjes waar de kleine gansche voeties zich in vertronstelen zulten... dat ras de warme linters waar het hart van het toekomstig geslacht in kloppen zal... haak spoedig het mooie kappje voor dat hoofdje waar de gedachte van ons Vlaam- sche ras in sluimeren zal !

Maakt gij beiden, man en vrouw, uw wiegje mooi en warm !

En spot niet de domme en laffe scherts van sluigen in t' diepst van hun hart u bejopen, en legt in het blanke wiegje meer het kindje, uw kindje, de toekomst in de glorie van ons land !

## BUITENLAND.

AMERIKA.  
Zestien menschen verkoofd. — In het Johnson Hotel te Florida brak er een hevi- ge brand uit, die zulke snelle uitbreiding nam dat de inwonenden door den vuer- geel verast, in de vlammen ontwaakten.

Reeds zijn de verdoelde lijken van tien personen uit de puinen van het afgebrande gebouw gehaald en zes worden nog ver- menst, die zeker levend verbrand zijn.

De brand tastte ook de naburige gebo- wen aan en een gansche blok ging in de vlammen op. In den loop der rookwaa- ren, waarvan een gedeelte der burgers doolnamen, liepen een aantal personen min of meer erge kwaden op. De rijken der omgekomen personen waren zoo wraak- verbrand dat zij toenemaal onkenbaar wa- ren. Daar de boeken van het hotel ook vernield zijn, zal het moeilijk zijn de een- zelfheid der slachtoffers vast te stellen.

— Een brutale handien aanval. — To Pawtucket, een stad met 70,000 inwoners, behoort in de Verenigde Staten, aan de Atlantische kust, heeft een van de meest sensationele overvalen op een postkan- toor, gedurende de laatste jaren voorgeko- men, plaats gehad.

Wij maakten er reeds kortelings mel-

ding van de « Chicago Tribune » geeft even- wel een uitvoerig bericht van dezen ge- durfden bandieten-streek, dat wij hier la- ten volgen :

Vier bandieten drongen het hoofst- kantoor te Pawtucket binnen en overme- sterden het personeel en de bewakers, bon- den hen en sloten hen in het bureau van den chef op.

Daarna gingen zij tot het systematisch rooven der waarden over, een taak, welke drie uren van hen eischte, waarna zij er kalm van door gingen, zonder dat er eenig alarm was geslagen.

Gescreuw van de gevangen antien- ren trok de aandacht van voorbijgangers bij het krikken van den ochtend en de po- litie, die ogenblikkelijk werd gewaar- schuw, moest de deuren van het gebouw forceeren, daar de bandieten ze bij hun afocht hadden gesloten. Ondekt werd, dat alle waarden in het postkantoor waren nedergekomen. Het bedrag aan postzegels en gestolen waarden wordt officieel op 275,000 dollar geschat.

De mannen waren met een auto, en voor- zien van acetyleen-vlamtoestellen, dynamiet en speciale inbrekershoornen, naar het post- kantoor gereden. Na, zoals gemeld, de klerken te hebben opgesloten, gingen zij op hun gemak aan het werk. Na twee uur arbeid gaven de deuren van de kluis nog niet toe, zodat de leider van de bandie, een assistent bijzond om een andere boer te halen van grotere ca- paciteit.

Onder dit loerwerk klagde de gevang- gezette bewaker er over, dat hij het koud had, waarop een van de bandieten hem zijn eigen overjas gaf. Later ving dezelfde bewaker om een pakje met boter- hammen, dat hij in zijn zak had zitten en een van de bandieten maakte een zijn handen vrij en stond hem toe te eten.

Toen schakelde de kluis was geforceerd, haalden de bandieten, zonder zich te ha- sten, alle waarden in hun auto en reden met een kalm gangetje weg, met alsof zij een moergaertje gingen maaken.

Toen de banditendeur de deur uitstap- te, waarschuwde hij de antienaren en be- wakers nog de bomen, die achter wa- ren gelaten, niet onschadelijk te maaken, maar dit karwete van de politie over te laten.

« U zoudt u wel eens kunnen bezeren zeide hij met een grinsachtig sloot de deur en daarop tufte de banditendeur.

DUITSCHLAND.  
Een vreeselijke moordpartij. — DRAMA OP EEN RIJNLANDSCHE BOERDEKKE.

Een vreeselijke moordpartij heeft plaats gehad in de plaats Heilighausen. Terwijl de boer Beldie met zijn zoon naar Essen was overvloed en boerenknecht, Drexel, die al een jaar op de boerderij werkzaam is, de 40 jarige vrouw van den boer, ter- wijl zij in den stal bezig was koeien te melken, hij sloeg haar met een mestvark- mer en bracht haar verwondingen te aan hoofd en hals.

Van den stal rende hij naar de woon- kamer, waar hij het 1 jarig dochtertje, dat op den grond zat te spelen, doodde en het lijkje in een in den kelder staande melk- kuip wierp.

Uit den kelder teruggekeld, viel hij den 15 jarigen zoon aan, den hij met een ijzeren stang neersloeg. De jongen lag een poos bewusteloos op den grond en toen hij weer tot bewustzijn kwam, en hij dat de knecht, die naar een hooger gelegen ka- mer begaf. Hiervan maakte hij gebruik, om de buro te hulp te roepen, die den onver-

eigene woorden. Ik zou m'n leven verwer- den op de rechteid van ieder lettergrep.

Ik herhaal ze u juist zoals zij mij die gezegeel heeft.

M. Gildersleeve zag haar aan met denz- den blik, waarmee hij, te Opley de ge- zette zoo menigmal had doen leven.

— Zijt gij daar, volkomen zeker van, Minnie ? Hij gaf antwoord : — Het was alsof hij zich tot eenen geitje richtte in wiens woor- den hij geen volkomen vertrouwen stelde. Zijt gij er volkomen zeker van dat zijt eigen beweging Mambury vermoed heeft ? Zijt gij er zeker van, dat zij zelf dat woord niet heb uitgesproken, of ten- minste, dat zij haar in uwe vrees niet op den weg gezet hebt om haar aan de plaats te doen denken ?

Is het waarschijnlijk dat in dien zin een- zo opgevoeren hebben ? Is het waarschijn- lijk dat ik haar iets gezegd hebbe, dat ik mijne eigene dochter eenen leedzaam aan- gewezen hebbe ?

Al wat zij gezegd heeft, zegde zij uit eigen beweging ; geen enkel woord is mij ontgaan. Ik heb haar kunnen spreken, za- daar alles. Zij heeft juist gezegd wat ik daar herhaal : een plaats niet verre van de duinen, Mambury genaamd.

Gilbert Gildersleeve floot een den- tje tusschen de tanden. Zoo deed hij immer, als hij niet meer wist, wat aanvingen.

Wat wonderbaar en nieuws !

Waarschijnlijk, hij begreep het niet ! Hij stond recht en wierp een bededen blik op zijne vrouw. Die dikke man was voor- zaker ontsteld tot in de geheimste schuil- hoeken van zijn wezen. Welk onverwacht voorval !

— Dan weet Gwennie alles ! riep hij uit, terwijl zijn gelaat rood werd als bloed.

De ellendeling ! de ellendeling ! hij zal haar alles gezegd hebben.

— O ! Gilbert, wie zou dat over zijn hart

## Schouwburg „De Helm” -- Witte Lefie

Op VASTENAVOND MAANDAG 15 FEBRUARI, om 3 en 8 uren

Twee Groote Vertooningen

van het nieuw succes

## De BOKSKAMPIOEN

KLUCHT in 3 bedrijven van Schwartz en Mathern.

Tooneelbeding : Paul THEELEN. Regie : Tony MOENS.

Prachtige Meubels van het huis Wilmots.  
Nieuwe schermen.

Groot volledig Symphonisch Orkest onder de kundige leiding van  
M. A. Demeure.

PRIZEN DER PLAATSEN : Voorbeholden fr. 3.00 ; 1<sup>re</sup> 2.00 ; 3<sup>re</sup> fr. 1.00  
Voorbeholden Plaatsen : Donderdag en Zondag Drukkerij Theelen.  
Dag der Vertooning in de « Helm ».

laet echter niet konden grijpen, daar deze uit het venster sprong en in de naburige bosschen verdween.

FRANKRIJK.  
De misdaad tegen moeder. — ZIJ GAF HAAR WICHTIGE RIJKE TE DRINKEN.

Eene moeder heeft haar kindje van vijf maanden oud door sterven door liet dra- gen achtervolgde van rijk te laten dinken. Zichter naar aanleiding van welke omstandigheden de misdaad werd gepleegd.

De getroude Jeanne Gravelle, wonde te Comault, bracht enige maanden gele- den hare twee kinderen, op aanrading van haar echtgenoot naar een gesticht, toen zij haar derde kindje verwachtende was. De twee kinderen bezaken in het gesticht aan de maalen op voortaan dagen tijd.

De vrouw was door het verlies zwaar ge- troffen en toonde zich meelodig. Zij leg- de ook maar weinig reyer aan den dag om haar derde kind te verzorgen en laatst- ge had zij zich samen met het wicthige wiken laten verstriken.

Wensend nu van M. Gravelle bij zijn thuiskomst het kindje dood in de weg. De gemeenschap, biggenen om het overlijen vast te stellen, bevond bij t'onderzoek van het lijkje dat de kleine niet een natu- ruelijk dood was gestorven. Eenige uren later werd de moeder aangehouden. Zij be- weerde bij vergissing rijk te hebben ge- geven aan het wicth in plaats van een an- deren drank. De de lijschouwing heeft uitgevezen dat de vrouw niet zoo lang kan ter goeder trouw geland hebbe.

— Een Raffel ontdekt. — Men heeft zoo pas een merkwaardige schuldij van Raffel ontdekt.

Eenige jaren geleden was een bekend verzamelaar, een kamer van Italiaanse renaissance-werken, op het spoor gekomen van een schuldij aan de grooten meester

Raffel toegeschreven.

Na langdurige nasporingen is hij er in gelukt de echeit van de schuldij vast te stellen en er de goedredens van op te maaken.

De schilderij, voorstellende Christus aan het kruis, werd door den meester aan een zijner vrienden, die in de omgeving van Paus Julius II leefde, ten geschenke ge- geven, daarna door Paus VII naar Frank- rijk overgebracht en ging over in de han- den van markes Chuppin om daarna door overerving het eigendom te worden van een dame, die het aan den huidige bezit- ter verkocht.

De schilderij die thans te Londen is, wordt op 50,000 pond sterling geraamd of ongeveer 3,200,000 frank in Belgische munt.

— Einde van een Dronkaard. — De fran- sische gemeente Gernignan, in het departe- ment der Giroude, werd s' nachts in op- schudding gebracht door een schrikkelijk drama. De koeckenpan Rieu heeft er zijn woonst in brand gestoken en verho- gens in bijzonder tragische omstandig- heden een einde aan zijn leven gesteld.

Hou was een verstoekte dronkaard, 63 jaar oud, en maakte het leven onmogelijk aan zijne vrouw, die onderspelijk van ge- drag en alomt geacht was. De vrouw was er dan ook eenige dagen geleden van over- geslagen, maar na later kinderen te Par- is verduidelikt men. Haar vertrek was de ontzorg van het drama. s' Nachts werden de muren van de gemeente uit hinnen slaap gewekt door t'ekken der brandklok.

Het huis van Rieu stond in brand en het werd totaal vernield. De koeckenpan werd in eenen naalge schiet verbranden gevonden, doch men stelde vast dat hij niet ver- smacht doen gebood was door twee revol-

hunnis namen gevuld. Dat was toch in al- te geval een troost.

Het zou voor Nowitt geen kinderwerk zijn, in zoo een voor hem een spel te zoeken. Maar moeten denken dat die man zoo vreesd geveest was dat geheel aan Gwennie te openbaren ? Wat een laag, verlor- en inden om van een jong meisje ene ge- dachten toestaan te bekomen ! Gilbert Gildersleeve heeft zijne reizenhanden in de hoogte ! ! indien Nowitt op dat oogenblik onder zijn bereik geweest ware !

Hij nam hem bij de keel gegrepen en ter- plaatse verwoed hebben, al hadde hij ook dat s' anderen lags voor zijne daad te verantwoorden gehad bij het gerecht.

— Er valt niet anders te doen, Minnie, zegde hij